

18.1.49, יום ג', יז' שבת.

מאיתן נחקבל מברק (יצא 172015) האומרי' לאחר משא ומתן ממשיך הוסכם היום בין שני הצדדים: א) לגי החלטת 4 לנובמבר ובמסגרת לבצע החלטה של 16 לנובמבר יפנו כוחות המצרים מפלוגה. ב) הפנוי יתחיל ב-24 לחודש אל מעבר לגבול א"י מצרים. ג) הפנוי יבוצע תחת פיקוח או"ם לפי התכנית דלקטן; הפנוי יתחיל ב-0500 שעות גריניץ ב-24 ליאנואר. לשם פגיעה אינצידנטים והבטחת פיקוח יעיל של צ האו"ם יבוצע הפנוי בחסות ימים. דרך הפנוי תהיה פלוג'ה-ה-ק-טווינדן-בוריר, עזה, רמיה. ד) המצרים יגישו לאי-ור ראש המטה 48 שעות לפני הפנוי חכנית מפורטת של שלבי הפנוי. ה) הפנוי יתחיל בחיל הרגלים עם ציודם ונשקם האישי. הציוד הכבד כהותחמים, משוריינים, טנקים ונושאי ברנים, יפונה בשלבים האחרונים. לשם פגיעה סיבוכים יוצא הציוד הכבד רק לאחר פנוי הרגלים ויועבר למקום של אדמת מצרים שקבע ע"י ראש המטה, וישאר שם כרכוש מצרי חתום ושומר ע"י האו"ם. הציוד ימסר למצרים רק לאחר מראש המטה יחלים כי סביבת נשק בוצעה. ו) צבא ישראל באזור פלוגה-עזה ישתף פעולה עם האו"ם בביצוע הנסיגה ויבטיח שבשעת הפנוי חיילים ישראלים יורחבו מהכביש. משקיפי או"ם יצורפו לכוחות המצריים והישראלים באזור להבטיח בצוע התכנית. כל בדיקה ובקורת תבוצע ע"י מפקחי או"ם בלבד.

כחוספת הוסכם בעל פה: 1) אם עד 23 לח"ז יתברר (למי?) כי אין בכוונת המצרים להסכים ולבצע שביחת נשק, נראה עצמנו פטורים מקיום הסכם זה. 2) גם פרגמות מכוונות ומקלעים יחשבו כציוד כבד. 3) השבויים הישראליים בפלוגה המצועים - ימסרו לנו עם פנוי המצרים המצועים. הבריאים - עם פנוי הכללי.

- הסכם זה מדחיים. א) הוא מתנגד להוראות ברורות שנשלחו על ידינו למשלחת, ב) מדוע לא הודיעו לנו כלום על הצעה ההסכם ולא ביקשו הסכמתנו? מי נתן להם

סמכות לחתום על דעה עצמאית ביקשתי משה לסלגרף לאיתן שישב מיד לכתוב באורים
על ההנהגות המוהה זו.

- שרף אחמול עלה מספר חקבלות לפנקסים ל-99500 (במקום 69000 שלשום).
בקי מכחיש הידיעה כעיוני אצטטא הבורק על שליש פנקסים. בצהרים נקבל ידיעות
מדיוקות.

- יעקב? יש הכרח לדחות השחרורים ביהירות לוחמות - לא בשדותים. מח"א
צריכים להשתחרר 500 מחי"מ, בירושלים 350 מחי"מ, דורי ישב אכט עם צדוק, יגאל,
גריין לבדוק הדבר. הסכמתי לדחות למי טעה רק השחרורים בחזית ג'.

למפקדי חטיבות יעקב מציע: 1 - נחום שמיגל, 2 - צבי גריין, 3 - בנצ זיוו
(פרידן), 4 מ. כנגל, 5 יעקב פרולוב, 6 משה דיין (ממ מרמ'), 7 בן דונקלסן
(ממ צביקא הורוויץ), 8 עטנאל נשרי, 9 יצחק מונדק, 10/הראל) יוסף סבנקין,
11 (יפתח) אסף שמחוני, 12 נחום שריב, 13 מיסאל סכטר. יצאוי יצחק שדה (מפקד
על סנקיס), מולה כהן, שמעון אבידר (לטבצעים).

בחיל הים - הכוח הדרוש לאניות החדשות יש לחת, אבל בנחיתה לא לספל
עכשיו. גם הצנחנים יש לצמצם לגרעין מיקודי ומאמן.

- קוים בהקמת הצבא, בהנהלת המלחמה, במדיניות ערבים וכללית.

א. צבא: ניצול כל כיבושי הגנה ופליטה מהוך ידיעה שאכנס מספיקים. גיוס כוח
האדם והנסיון הצבאי במלחמת עולם שניה. גיוס כוחות מוכחים מבחוץ. הסנעוה מכל
חשבון פנימי - טעלגתי, מעמדי - בארגון הצבא. אחידות הצבא וכפיפותו המלאה
לממשלה. דאגה ליעילות קרבות ואדמיניסטרטיבית, ציוד ואיסון - ביבשה, אוויר וים.

ב. מלחמה. היינו מוכנים לקבל החלטה או"ם ב-29 לנובמבר - אך ידענו שאין לאו"ם כוח ביצוע, ושהערבים ינסו להכריע בכוח (בעזרת אנגליה). הכלחמה היתה הכרח צפוי מראש. הסכנות מסכסוך צבאי עם אנגליה וגיוס כוחות מדיניים נגד העזרה הבריטית לערבים. הסכנה היתה מזלכת - צבאית ומדינית, והיה ברור שלא בכוח צבאי בלבד או בכוח מדיני בלבד נבצע ונכטיח המינימום הדרוש. עד חפוגה שניה - מלחמה התבוננו סהורה, אם כי בסיסה אופטימית, סאז - כל בערכה צבאית - פעולה, "פוליטית באמצעים אחרים". לא מלחמה - בכל סחיר.

ג. שלום. שלום חיוני - אבל לא בכל סחיר. שלום עם הערבים הקיימים - ולא דמיוניים, לא מלחמה על מדינת ערבית. לא מלחמה לשם השלמת קבוצה ערבית מסוימת. אם לכך דרושה מלחמה מוטב שזו תהיה מלחמה בין ערבים וערבים, ולא אתנו. לא מלחמה למען גרש מצריים ועבר ירדנים כשטח ערבי. מטרת המלחמה מדינת עצמאית ובה קימה וברית יהודית ערבית.

ד. מדיניות חוץ - לקיים יחידות ארצות הברית וברית המועצות. רכישת הידידות של כל אומה. עזרה לחיזוק או"ם. כל עזרה להיזוק שלום בעולם. הימנעות מרגבלת הנגודים בעולם.

- בערב פגישה עם ממקדים בבית החלוצות. כמקדים התאוננו שבכמה יחידות חברי המפלגה מדוכאים ע"י המיקוד ורבים נמצאים במצב של אנוסים.